

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 674/2025-48

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **The Galata Group s.r.o.**, Fándlyho 8, Bratislava, IČO 50 206 192, zastúpenej URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. B1-11C/15/2018 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 3. júna 2025 a doplnenou 9. júna 2025, 19. júna 2025, 16. júla 2025 a 28. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), svojho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny, svojho práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru, základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny a svojho práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva na majetok podľa čl. 17 ods. 1 charty postupom mestského súdu v napadnutom konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov označeným v záhlaví tohto uznesenia v časti týkajúcej sa ňou podaného odvolania proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prieťahov a aby jej priznal primerané finančné zadosťučinenie 71 000 eur a náhradu trov vzniknutých v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a rozhodovacej činnosti ústavného súdu (III. ÚS 79/2025, III. ÚS 265/2025) vyplýva, že žalobkyňa sa na Okresnom súde Bratislava I, z ktorého výkon súdnictva od júna 2023 prešiel na mestský súd, žalobou z mája 2018 domáha vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov so žalovaným, ktorý je konateľom sťažovateľky. Na návrh žalobkyne mestský súd uznesením z 25. marca 2024 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému zakázal nakladať s jeho obchodným podielom v obchodnej spoločnosti (sťažovateľka) a tiež s obchodným podielom sťažovateľky v inej obchodnej spoločnosti.

3. Žalovaný podal proti tomuto uzneseniu 16. apríla 2024 odvolanie, ktoré doplnil viacerými podaniami, naposledy 26. apríla 2024. Žalobkyňa sa k odvolaniu vyjadrila 7. júna 2024, ktoré bolo doručené žalovanému, ktorý sa k tomu vyjadril 20. júna 2024. Mestský súd odvolanie 7. augusta 2024 predložil Krajskému súdu v Bratislave, ktorý mu však 10. septembra 2024 spis vrátil bez toho, aby o odvolaní rozhodol, keďže mestský súd nevykonával úkony vo vzťahu k odvolaniu sťažovateľky zo 17. apríla 2024 proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia. Podľa krajského súdu aj sťažovateľke malo byť doručené uznesenie o neodkladnom opatrení a až po realizácii procesných úkonov má mestský súd predložiť vec na rozhodnutie o odvolaní.

4. Po vrátení veci mestský súd v období od 11. februára 2025 do 25. apríla 2025 doručoval odvolania, vzájomné vyjadrenia a vyjadrenia k vyjadreniam stranám sporu a sťažovateľke. Následne bol spis 28. júla 2025 predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaniach žalovaného a sťažovateľky. Krajský súd uznesením č. k. 3Co/54/2025-4822 z 8. augusta 2025 I. odvolanie sťažovateľky odmietol ako podané neoprávnenou osobou a II. napadnuté uznesenie mestského súdu zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Spis bol mestskému súdu vrátený 21. augusta 2025 a nasledovalo doručovanie uznesenia krajského súdu stranám sporu a sťažovateľke.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Sťažovateľka namieta, že od 17. apríla 2024 do podania ústavnej sťažnosti, nielen že nebolo o jej odvolaní rozhodnuté, spis nebol dokonca ani len riadne predložený krajskému súdu. Mestský súd spis síce predložil krajskému súdu 7. augusta 2024, no 30. augusta 2024 mu bol krajským súdom vrátený bez rozhodnutia o odvolaní sťažovateľky spolu s pokynom na vykonanie nevyhnutných procesných úkonov pre riadne predloženie veci krajskému súdu. Uvedené procesné (*de facto* len administratívne) úkony však nevykonával a o odvolaní sťažovateľky proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia nie je rozhodnuté ani rok a tri mesiace po jeho podaní. A to napriek príkazu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov, ktorý bol mestskému súdu uložený už nálezom ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 648/2022. Prietahy sú pritom podľa sťažovateľky spôsobené výlučne postupom mestského súdu, keďže prípadná právna či faktická zložitosti veci alebo obštrukčné konanie strán sporu pri vykonávaní jednoduchých administratívnych úkonov na základe jasného pokynu krajského súdu ani neprichádzajú do úvahy.

6. K svojej aktívnej legitimácii na podanie ústavnej sťažnosti uvádza, že je osobou dotknutou nariadeným neodkladným opatrením, ktoré na zabezpečenie pohľadávky žalovaného blokuje majetok sťažovateľky, čo zasahuje do výkonu jej podnikateľskej činnosti, na čom zároveň zakladá

aj námietku o porušení jej základného práva vlastníť majetok. Uvedené spôsobuje nemožnosť plnenia jej záväzkov.

III.

Vyjadrenie mestského súdu

7. Ústavný súd považoval za potrebné vyžiadať si stanovisko mestského súdu k ústavnej sťažnosti ešte pred jej predbežným prerokovaním podľa § 56 ods. 6 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Predsedníčka mestského súdu odkázala na vyjadrenie zákonnej sudkyne, ktorá predložila ústavnému súdu podrobnú chronológiu úkonov mestského súdu vykonaných v súvislosti s rozhodovaním o návrhu žalovanej na nariadenie neodkladného opatrenia a o odvolaniach proti nemu. Okrem toho zdôraznila, že sťažovateľka nie je stranou v spore o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (žalobkyne a žalovaného). Sťažovateľky sa týkal I. výrok uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré bolo krajským súdom zmenené tak, že návrh na jeho vydanie sa zamietá (na základe odvolania žalovaného, keďže odvolanie sťažovateľky krajský súd odmietol ako podané neoprávnenou osobou podľa § 386 písm. b) Civilného sporového poriadku. Pripomenula, že na postup v konaní malo značný vplyv aj podávanie sťažností predsedovi súdu na priet'ahy v konaní žalovaným (2. mája 2024, 5. júna 2024, 10. júla 2024, 6. augusta 2024, 3. októbra 2024, 16. októbra 2024, 29. novembra 2024, 22. júla 2025) a sťažovateľkou 6. júna 2024. Potreba vyjadrovať sa k sťažnostiam a predkladať spis na sekretariát podpredsedu mestského súdu je na úkor plynulosti konaní v zákonnej sudkyni pridelených veciach (2 314 nevybavených vecí).

8. Ústavný súd nepovažoval za nevyhnutné zasielať toto vyjadrenie sťažovateľke na repliku, keďže obsahuje najmä chronologický popis úkonov súdu ako aj procesných úkonov žalovaného (známe aj zo samotného spisu) a tvrdenia týkajúce sa všeobecne známej preťažnosti mestského súdu. Rovnako otázku legitímácie na podanie ústavnej sťažnosti, keďže nie je stranou napadnutého konania, už otvorila samotná sťažovateľka v podanej ústavnej sťažnosti, v ktorej zároveň uviedla skutočnosti, pre ktoré by ju mal ústavný súd považovať za osobu dotknutú výrokom uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia. Zároveň ústavný súd vzal do úvahy, že sťažovateľka ústavnú sťažnosť doplnila zatiaľ štyrikrát, pričom v prílohe jedného z doplnení predložila listinu, ktorú považuje za dôkaz o ňou tvrdených skutočnostiach.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje zákonom ustanovené náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Dikcia § 56 ods. 2 písm. e) zákona o ústavnom súde precizuje úlohu ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti okrem iného posúdiť, či nie je podaná niekým zjavne neoprávneným. O ústavnú sťažnosť podanú zjavne neoprávnenou osobou ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu

základného práva alebo slobody sťažovateľa, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu, alebo jeho rozhodnutím a osobou sťažovateľa, prípadne z iných dôvodov. O nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom, prípadne rozhodnutím orgánu štátu a osobou sťažovateľa ide zvlášť vtedy, ak sťažovateľ nie je účastníkom (resp. stranou) napadnutého konania alebo aspoň jeho relevantnej (namietanej) časti (porov. I. ÚS 340/2025, I. ÚS 513/2020, I. ÚS 690/2024).

11. Sporovými strany napadnutého konania o vyporiadenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú žalobkyňa a žalovaný. Sťažovateľka nie je stranou sporu ani v napadnutej časti tohto konania týkajúcej sa návrhu žalobkyne na vydanie neodkladného opatrenia. Mestský súd uznesením č. k. B1-11C/15/2018-3392 z 25. marca 2024 uložil povinnosť žalovanému, keď mu zakázal nakladať s jeho obchodným podielom v spoločnosti sťažovateľky a obchodným podielom sťažovateľky v obchodnej spoločnosti Ister II, a to najmä akýmkoľvek spôsobom ho previesť na inú osobu alebo zaťažiť v prospech iných osôb.

12. Pokiaľ sťažovateľka uvádza, že je nariadeným neodkladným opatrením dotknutá či poškodená z dôvodu, že ním došlo k zablokovaniu jej zmluvných vzťahov s tretími stranami, predraženiu úverov z dôvodu jej rizikovosti a že je vnímaná ako nespoľahlivý partner, uvedené skutočnosti nijakým spôsobom nepreukázala ani nekonkretizovala (okrem reakcie na e-mail, ktorý poslala žalobkyňa obchodnému partnerovi žalovaného), a tak ostali iba v rovine všeobecných tvrdení. Rovnako nešpecifikovala, ako by obmedzenie žalovaného v nakladaní s jeho obchodným podielom malo sťažovateľke znemožňovať plnenie jej záväzkov.

13. Uvedené tak nebráni záveru, že sťažovateľka nie je stranou v napadnutom konaní a z ústavnej sťažnosti nevyplýva vzájomná príčinná súvislosť medzi napadnutým postupom mestského súdu a sťažovateľkou. Ústavný súd preto odmietol jej ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona o ústavnom súde ako podanú neoprávnenou osobou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. novembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu